

forbud mod tortur og anden nedværdigende eller umenneskelig behandling eller straf.

Hertil kan jeg oplyse, at Peter Rohde indgav sin klage til Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol i februar 2001. I klagen gør Peter Rohde gældende, at Danmark har krænket hans rettigheder efter artikel 3 i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention ved at tillade, at han blev varetægtsfængslet i isolation i 11 måneder og 14 dage fra den 14. december 1994 til den 28. november 1995. Både Københavns Byret, Østre Landsret og Højesteret har vurderet, at konventionens artikel 3 ikke blev krænket ved isolationsfængslingen af Peter Rohde.

Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol traf den 4. december 2003 afgørelse om at antage klagen til realitetsbehandling, idet Domstolen fandt, at klagen »rejer alvorlige spørgsmål om såvel faktum som jus i relation til Den Europæiske Menneskerettighedskonvention«.

Peter Rohde sad isolationsfængslet i henhold til de dagældende regler i retsplejeloven om varetægtsfængsling i isolation, hvorfor Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol alene skal tage stilling til, om anvendelsen af disse regler var i overensstemmelse med konventionens artikel 3 i den konkrete klagesag.

Spm. nr. S 3728

Til justitsministeren (6/5 04) af:

Line Barfod (EL):

»Vil ministeren redegøre for, om overbelægning i fængslerne samt kriminalforsorgens manglende ressourcer kan føre til, at fanger isolationsfængsles, hvor mindre indgribende foranstaltninger, f.eks. placering i andre dele af landet, kunne have været anvendt?«

Begrundelse

Anvendelse af isolationsfængsling i op mod 2 måneder af 51 fængslede i forbindelse med politiets rydning af Pusherstreet tyder på, at hensynet til de fængslede velbefindende tilsidesættes som følge af manglende vilje eller ressourcer til at finde andre foranstaltninger, der kunne have samme effekt.

Svar (18/5 04)

Justitsministeren (Lene Espersen):

Det følger af retsplejelovens § 770 a, at retten efter anmodning fra politiet kan bestemme, at en varetægtsarrestant skal isolationsfængsles, hvis 1) varetægtsfængslingen er besluttet i medfør af § 762, stk. 1, nr. 3 (kollisionsarrest), og 2) der er bestemte grunde til at antage, at varetægtsfængslingen i sig selv ikke er tilstrækkelig til at hindre arrestanten i at vanskeliggøre forfølgningen i sagen herunder ved gennem andre indsatte at påvirke medsigtede eller ved trusler eller på anden lignende måde at påvirke andre.

Isolation må efter retsplejelovens § 770 b kun iværksættes eller fortsættes, hvis 1) formålet hermed ikke kan tilgodeses ved mindre indgribende foranstaltninger, herunder ved at anbringe arrestanten i andet arresthus end bestemte andre indsatte eller på anden måde afskære arrestanten fra samvær med sådanne indsatte eller ved at etablere brevkontrol, besøgskontrol eller besøgsforbud, 2) indgrebet, herunder den særlige belastning, som indgrebet kan medføre på grund af arrestantens unge alder, fysiske eller psykiske svagelighed eller personlige forhold i øvrigt, ikke står i misforhold til sagens betydning og den retsfølge, som kan ventes, hvis arrestanten findes skyldig, og 3) efterforskningen fremmes med den særlige hurtighed, som er påkrævet ved varetægtsfængsling i isolation, herunder ved benyttelse af mulighederne for bevisikring efter § 747.

Som det fremgår af retsplejelovens § 770 b, skal det i forbindelse med rettens vurdering af, hvorvidt en person skal isolationsfængsles, tillægges vægt, om isolationsfængsling kan undgås ved f.eks. at placere den pågældende i et andet arresthus end de indsatte, som den pågældende af hensyn til efterforskningen skal holdes adskilt fra. I en række sager vil anbringelse i et andet arresthus imidlertid ikke være tilstrækkeligt til at opfylde formålet med isolationsfængsling. Det vil bl.a. være tilfældet i sager, hvor anmodningen om fængsling i isolation er begrundet i, at der er medskyldige på fri fod eller vidner i sagen, som den sigtede frygtes at ville påvirke. Selvom formålet med isolationsfængsling i princippet ville kunne opfyldes ved en adskillelse af de sigtede i sagen i forskellige arresthuse mv., kan antallet af sigtede være så stort, at det i praksis ikke er muligt at anbringe de pågældende i forskellige arresthuse mv.